На краю дзвінкого світу,
там, де соняхи,
волошковим небом сніда
зайчик сонячний.

Вдень у піжмурки по лісу
гра з кульбабами,
заплітає в тепле листя
літо бабине.

А під вечір між кущами
плаче, стомлений,
бо живе один, без мами,
зайчик сонячний.